

несчастие го да загуба майката, сърдцето и устата за дълго време подобно на градина изсъхала и пуста, изгараема отъ слънчевите луци и жедна за дъждовни прохлади. Тий това ми сърдце въздъхаше желающе утешение което само въ Бога намирахъ. О чадо, и за тебъ идатъ дни въ които сърдцето ти ще бъде пусто и сухо, но тогава недълъгъ ся подчинява на страхътъ, на празно землята не иска дъждътъ, когото Богъ й праща въ нужно време. Искай отъ Бога утешение и той ще разтуши сърдцето ти като единъ ситетъ дъждъ който прохладжа изшущението земля.»

» Нази всегда твърдъ довърен иость въ Божијатъ промысъль. Богъ убръща всичко въ добро на оногова когото убича и го води въ счастіето презъ печалътъ.»

» Помнишь още Любезная Марио, трудоветъ и беспокойствията които тъжнавалиха въ трудното ни пътищество, впътното ми разболѣваніе въ което Богъ ни помогна, ини снабди съ убезбѣженіо прибѣжище близо при добрытъ тя земледѣлци и гдѣто приминахме три и повече години толкова благополучно. Безъ това събитіе не щѣхме да можемъ да откроемъ жилището на добрытъ сельци или подобрѣ милосърдіето имъ което живо и показаха. Като ни даваха другадѣ мало хлѣбъ или малко позволѣваха ни да продължаваме пътуваніето си и безъ това не ще можахме да познайме добрытѣя человѣцъ и взаимната преданіостъ която ни съединяваше не щеше да ся развие дотолъ-